

[Hagen Hagensen.]

netop skåret ned på forsvaret, så langt ned, at det ligger lige præcis i underkanten af, hvad vi overhovedet kan finde man kan klare sig med; derfor kan der ikke finde yderligere besparelser sted dér.

Freddy Madsen (DKP):

Når man har sagt, at jeg har malet billedet sort i sort, har man ikke lyttet efter, hvad jeg har sagt, fordi jeg faktisk i påvisningen af det danske samfunds muligheder har lagt en overordentlig optimisme for dagen. Dér, hvor jeg har set sort på det, er, når det drejer sig om udviklingen i den kapitalistiske krise og alle de ulykkelige følger, den har, og man kan næppe bestride, at det forholder sig på den måde.

Så vil jeg gerne sige tak til finansministeren, fordi han supplerede den række af punkter, jeg havde fremdraget. Det var ikke, fordi jeg havde glemt vores skatteprogram, men jeg spurgte faktisk finansministeren uden at få svar på det, hvad man fra regeringens side agtede at gøre for inddragelsen af en betydelig mængde af de midler, der på nuværende tidspunkt unddrager sig beskatning. Han ved, det er en væsentlig del af forudsætningerne i vores skatteprogram, derfor er jeg ked af, jeg ikke kunne få et positivt svar på det.

I spørgsmålet om grundspekulationen fik jeg heller ikke noget svar. Finansministeren må vide, at det er rigtigt, når vi har påvist ved flere lejligheder, at det i 1973-74 drejede sig om 150 mia kr., og at op imod 40 pct. af dem bliver pumpet direkte ud i privat forbrug; i forbindelse med finansministerens alvorlige bekymringer omkring valutabalancen var det nok værd at tage fat på det. Han ved også godt, at det er et af de problemer, der rører sig i befolkningen, men det er altså et af de områder, som regeringen ikke gør noget ved.

Med hensyn til den omkostningsdæmpende ydelse, som finansministeren mener er rimelig og rigtig at udbetale, og som han mener kan have en gavnlig virkning på eksporten, synes jeg, at man skal tage i betragtning for det første, hvad jeg har nævnt om de overskud, som virksomhederne har haft — det har ingen bestridt, det ville også være vanskeligt — men dertil kan føjes, at det af de oversigter, der foreligger på det

område, viser sig, at det netop er i eksportterhvervene, man har haft den bedste afkastning.

Jeg tror ikke, der er brug for denne omkostningsdæmpende ydelse, og da vi ikke ved helt klart, hvordan den er udformet, må vi regne med, at den også vil blive givet til papnæsefabrikation og alt muligt andet. Det er under alle omstændigheder et reelt tilskud til arbejdsgiverne, og det må vi naturligvis vende os imod.

Specielt må vi vende os imod det, fordi det jo nu bliver mere og mere klart, hvad der ligger i de aftaler, som man indgik under septemberforliget, om den tilbageholdenhed i lønningerne, som skulle til. Man strides nu lidt, og den ene mener, der kan føres overenskomstforhandlinger, den anden ikke, men det reelle indhold i det er jo, som hr. Christophersen udtrykte det, at man er enig om, at omkostningsniveauet i 1977-78 ikke må være større, end det var i sommeren 1975. Ja men så er det jo sagt, så er det pænt at komme og sige til LO: I må skam gerne forhandle, men når der ikke kommer noget ud af det, er disse forhandlinger jo ikke så forfærdelig meget værd.

Hvad angår kommunerne, lyder det jo overordentlig pænt, når finansministeren siger, han ikke har haft indtryk af, at de havde noget særligt behov. Nej, det tror jeg da gerne, for dem, finansministeren taler med, er jo gode socialdemokrater og venstremænd ude omkring i kommunerne, der så sandt for dyden ikke vil gøre noget for at genere regeringens økonomiske politik eller de forlig, der bliver lavet her. Men når vi taler med dem ude omkring, når vi forlanger at få arbejde i gang, hvad siger de så? Ja, så siger de, midlerne ikke er til rådighed, fordi regeringen har lagt et låneloft, der gør dem ude af stand til at finansiere disse byggerier. Det er, hvad jeg har fået at vide i min kommune, og det er, hvad man får at vide andre steder.

Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: vil han tilkendegive over for kommunerne, at de dispensationer, han taler om, vil blive givet i vidt omfang, hvor der kan sættes ind i bekæmpelsen af ledigheden, fordi det er et overordentlig vigtigt punkt i spørgsmålet om beskæftigelsen?

Så siger man fra finansministerens side, at vi er gået så langt som forsvarligt. Så vil jeg